

Багнюк М.В., Мумряк А.І.,
студ. гр. БО-31,
Львівський техніко-економічний коледж
Національного університету «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Антонійчук М.М.
викладач кафедри обліку, аудиту і фінансів

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИБОРУ НА ПІДПРИЄМСТВІ ЛІЗИНГУ ЧИ КРЕДИТУ

Всебічний розвиток економічних процесів у будь-якій країні потребує активної підприємницької діяльності, розвитку малого та середнього бізнесу. На сьогодні актуальною проблемою підприємств незалежно від форм власності є пошук прийнятних шляхів фінансування вкладень. Особливого значення набуває застосування нетрадиційних методів інвестування інноваційної діяльності. До таких методів відноситься, зокрема, лізинг.

Виступаючи як особливий спосіб інвестування, лізингові операції є своєрідною альтернативою банківському кредитуванню, оскільки лізинг заснований на тих самих принципах, що і кредит – строковість (негайність), платоспроможність, повернення.

Аналізуючи лізинг і кредит потрібно виходити із того, що обидва методи мають свої плюси і мінуси, які потрібно враховувати при проектуванні операції. [1,с.12]

Банківський кредит фінансує 60–70% вартості придбаних основних фондів, натомість лізинг фінансує 100% придбаних основних фондів. Також відмінністю є те, що кредитор вимагає ліквідної застави вартістю не менше ніж 130–140% вартості кредиту. В іншому випадку заставою є сам об'єкт лізингу. За умови, що лізингова компанія отримує банківський кредит на придбання об'єкта лізингу, потрібна застава в розмірі лише 30–50% суми банківського кредиту. Що стосується права власності на об'єкт лізингу, кредитор зберігає за собою заставне майно до повного погашення позики. Лізингоодержувач (позичальник) стає власником узятого в оренду майна тільки після закінчення строку договору та повної оплати лізингових платежів. На відміну від кредиту, що надається виключно у грошовій формі, лізингу надається ще й у товарно-грошовій. Також це стосується й погашення боргу.

Більшість лізингових компаній працює за принципом «усе включено». Але якщо в процесі кредиту ці послуги позичальник оплачує разово із власної кишені, то при лізингу вони включаються в загальну суму заборгованості, на яку, природно, нараховуються відсотки. Відмовитися від такого сервісу практично неможливо. Виключення становлять хіба що дочірні лізингові структури банків, які іноді дозволяють клієнтові оплатити страховку разово. [3,с 26]

Багато хто помилково рахує кредитування ефективнішим і вигіднішим інструментом, ніж лізинг, не враховуючи вагомні податкові переваги лізингових операцій:

1. Можливість застосування учасниками в лізинговій операції механізму прискореної амортизації об'єкта лізингу.
2. Можливість зарахування предмету лізингу на баланс лізингоодержувача або лізингодавця із зазначенням, що майно взяте/передане у лізинг.
3. Лізинг звільняє орендаря від процедур і витрат, пов'язаних із володінням майном, тому що юридичним власником залишається орендодавець.
4. Заощаджувати при сплаті підприємством податків користуючись податковими пільгами.
5. Лізинг дає змогу не залучати позиковий капітал, не «ускладнювати» активи підприємства і допомагає підтримувати оптимальне співвідношення власного і

позикового капіталу.

6. Переговори з виробниками і постачальниками, оформлення договорів купівлі-продажу, при потребі реєстрацію майна проводить лізингодавець, що скорочує матеріальні витрати та економію часу лізингоодержувача. [2, с.34]

На вартість фінансування впливає термін, на який воно залучається, купівельна спроможність підприємства та ліквідність об'єкта купівлі, який цікавить клієнта, на вторинному ринку. Окрім того, приймається до уваги профільність активу, ціль його використання, ринкова позиція самого позичальника та перспективи розвитку сектору, в якому він працює. Але, оскільки діяльність лізингових компаній не регулюється НБУ, вони мають можливість запропонувати більш гнучкі умови порівняно із банківським кредитуванням. Це проявляється в готовності лізингових компаній працювати з набагато більшими видами забезпечення, ніж банки.[2,с 35]

Отже, лізинг безумовно потрібен і розвивається. Користуючись податковими пільгами і можливістю використання прискореної амортизації об'єкта - лізинг забезпечує підприємству дуже вигідний спосіб реалізації інвестиційного проекту.

Проте не варто забувати, що існує низка проблем, які стримують розвиток лізингу в Україні. В Україні ще не прийнято закону, який регулював би відносини у сфері лізингу. Експерти на 100% переконані, що найближчим часом лізинг, як вид послуг витіснить банківське кредитування із сфери корпоративного обслуговування та фінансування придбання техніки.

Література:

1. Ляхов А.В. Лізинг/ А.В. Ляхов// *Економіка України*. – 2010. - №8.- С. №12-15
2. Майданченко І.В. Інвестиційна діяльність страхових компаній – шлях до економічного зростання/ І.В Майданченко // *Економіка України*. – 2006. - №3.- С.№ 35-37
3. *Фінанси підприємств : Підручник / А.М. Поддєрогін, М.Д.Білик та ін.; Кер. кол. авт. і наук. ред. проф. А.М. Поддєрогін. – 6-те вид., перероб та допов. – К.: КНЕУ, 2006.- 552 с.*

Болюбаш Н.С.,
студ. гр. ЕОАм-11,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Нашкерська М.М.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСНОВНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Під терміном «дебіторська заборгованість», згідно з П(С)БО 10, розуміється сума заборгованості дебіторів підприємству на певну дату [1].

Формування ринкових відносин в Україні характеризується кризою платежів, що зумовлена зростанням дебіторської заборгованості. У зв'язку з цим важливою задачею менеджменту підприємства є ефективне управління дебіторською заборгованістю, спрямованою на оптимізацію її розміру.

Оскільки, на думку фахівців, близько 80% загальної суми дебіторської заборгованості припадає на розрахунки з покупцями, особливу увагу варто приділяти управлінню дебіторською заборгованістю за товари, роботи і послуги [2, с. 207].